

De volkomen omvang van de strekking der wijziging van art. 73 in § 2 was aan eenige leden niet geheel duidelijk. Men richtte daarom tot den Minister het verzoek naast de abstracte formulering der bedoeling, gegeven in de Memorie van Toelichting, een of meer voorbeelden te willen geven om het oogmerk der voorgestelde wijziging te verhelderen.

Vastgesteld den 29sten Juni 1927.

DOBBELMANN.  
VERKOUTEREN.  
CROLES.  
VAN WASSENAER VAN CATWIJCK.  
VAN EMBDEN.

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over het ontwerp van wet houdende bepalingen omtrent het vervoer en de nederlage van suiker op het terrein van toezicht aan de landzijde, omschreven in artikel 177 der Algemeene Wet van 26 Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 38). (324)

Het onderzoek van dit wetsontwerp in de afdeelingen heeft geen aanleiding gegeven tot het maken van opmerkingen.

Aldus vastgesteld den 29sten Juni 1927.

DOBBELMANN.  
VERKOUTEREN.  
CROLES.  
VAN WASSENAER VAN CATWIJCK.  
VAN EMBDEN.

EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over het ontwerp van wet tot verklaring van het algemeen nut der onteigening ten behoeve van een spoorwegverbinding van de Staatsmijn Maurits met den mijnspoorweg Nuth—Staatsmijn Hendrik. (327)

Nadat het Voorloopig Verslag der Commissie aan de Regeering was medegedeeld, is van haar ontvangen de navolgende

#### MEMORIE VAN ANTWOORD.

De ondergeteekende meende in de Memorie van Toelichting te hebben duidelijk gemaakt, dat de bedoeling van den ontworpen spoorweg is een rechtstreeksche verbinding van de Staatsmijnen Emma en Hendrik met de Staatsmijn Maurits

te scheppen, om het mogelijk te maken, dat de door de eerstgenoemde twee mijnen geproduceerde cokeskolen, voor zoover zij niet in de cokesfabriek van de Staatsmijn Emma kunnen worden verwerkt, naar de Staatsmijn Maurits worden vervoerd, ten einde aldaar, na bijmenging van Mauritskolen, in cokes te worden omgezet.

De onderstelling, dat deze spoorwegverbinding zal worden aangelegd vanwege en geëxploiteerd door de Staatsmijnen, is juist. Naar aanleiding van de vraag, of in gelijke omstandigheden de particuliere mijnen ook een dergelijk voorrecht zouden genieten, herinnert de ondergeteekende er aan, dat op initiatief der Regeering, en met medewerking der Staten-Generaal, bij de wetten van 13 Januari 1922 (*Staatsblad* n°. 15) en 7 Maart 1924 (*Staatsblad* n°. 103) het algemeen nut is verklaard der onteigeningen ten behoeve van een spoorwegverbinding van de Oranje-Nassaumijn IV met den mijnspoorweg Oranje-Nassaumijn I—Oranje-Nassaumijn II en van een spoorwegverbinding van de brikettenfabriek van de bruinkolenmijn Carisborg met die mijn en met den mijnspoorweg, welke die bruinkolenmijn verbindt met den mijnspoorweg Nuth—Staatsmijn Hendrik. Hieruit blijkt, dat particuliere mijnondernemingen reeds eenige malen van het bedoelde „voorrecht" hebben genoten.

Het ligt niet in de bedoeling om de ontworpen lijn voor personenvervoer te gebruiken. Met de directie van de Nederlandsche Spoorwegen is overleg gepleegd, doch uit den aard der zaak bestond geen reden om haar instemming te vragen. Dit overleg had betrekking op de vraag, of voor het kolenvoer van de Staatsmijnen Emma en Hendrik naar de Staatsmijn Maurits wellicht voordeliger en beter van de bestaande lijnen der Nederlandsche Spoorwegen kon worden gebruik gemaakt.

Aangezien de directie van de Nederlandsche Spoorwegen aan de Staatsmijnen niet de vrijheid van beweging en verdere voordeelen kon aanbieden, welke verbonden zijn aan de beschikking over een eigen spoorwegverbinding, is de ondergeteekende tot de overtuiging gekomen, dat de Staatsmijnen, om dit vervoer op de meest economische wijze te doen plaats hebben, over een ook reeds in het in December 1918 door de zoogenaamde Kolenafvoercommissie aan zijn toenmaligen ambtsvoorganger uitgebracht verslag voorziene eigen spoorwegverbinding behooren te beschikken.

De bestemming van de voorgenomen spoorwegverbinding brengt mede, dat bij het ontwerpen daarvan geen rekening kon worden gehouden met een mogelijke verbinding te water van het Julianakanaal met het mijngebied, aangezien ook, indien zoodanige verbinding mocht tot stand komen, een rechtstreeksche spoorwegverbinding van de Staatsmijnen Emma en Hendrik met de Staatsmijn Maurits niet kan worden gemist.

*De Minister van Waterstaat,*

H. v. D. VEGTE.

De Commissie van Rapporteurs heeft gemeend met de mededeeling van dit antwoord aan de Vergadering haar Eindverslag te kunnen sluiten.

Vastgesteld den 23sten Juni 1927.

VAN LANSCHOT.  
WESTERDIJK.  
SLINGENBERG.  
MENDELS.  
HEERKENS THIJSSSEN.